

עפ"ת 8081/12/22 - ג'ול עבד אלמלכ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 8081-12-22 עבד אלמלכ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 417385/2019

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעוררים ג'ול עבד אלמלכ ע"י ב"כ עוה"ד דוד גולן
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד בת אל גססה
משיבים

פסק דין

בפני ערעור בגלגול שני שהוגש כנגד החלטת בימ"ש לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת הבכירה וישקין) בתיק 3231-06-20 מיום 18.10.22 לפיה נדחתה בפעם השניה, בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן ביום 20.12.20 בהעדרו של המערער, שבגדרו הורשע המערער בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניית פרסה תוך הפרעה לתנועה והתנהגות הגורמת נזק, והוטל עליו קנס בסך של 2,500 ₪, פסילת רישיון נהיגה למשך 8 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית ו-4 חודשי פסילה מותנים למשך 3 שנים.

על פי כתב האישום שהוגש נגד המערער, המערער נהג ברכבו ביום 19.9.19 בכביש 557 לכיוון הישוב אבני חפץ. המערער סובב את רכבו כדי לנסוע לכיוון הנגדי בלא לוודא כי אין הפרעה לתנועה, וחסם את דרכו של רכב פרטי שהגיע מאחוריו וגרם להתנגשות בין כלי הרכב. הרכב שנפגע, מסוג סקודה, נדחף לעבר רכב פרטי נוסף מסוג פולקסווגן שנפגע אף הוא. כתוצאה מהאמור ניזוקו כלי הרכב והמערער ונהג הסקודה נחבלו.

המערער הגיש לבית משפט קמא ביום 27.5.21 בקשה לביטול פסק הדין, מלווה בתצהיר, בה טען כי לא קיבל הזמנה לדין; כן טען טענות לגופה של אשמה, והטיל את האחריות לתאונה על נהג הרכב המעורב, שנהג לטענתו במהירות "אסטרונומית", הגיח כנראה מרחוב צדדי ופגע ברכבו, לאחר "שהשלים את הפרסה". המערער טען עוד בתצהירו - **"אני יש לי עדה שהיתה איתי ברכב ויכולה להעיד שאני לא אשם כלל בתאונה...יש לי אפילו תמונות שצילמתי מיד לאחר האירוע"**.

בית משפט קמא דחה את הבקשה; בהחלטה הראשונה שניתנה ביום 6.6.21 נקבע כי הוצג אישור מסירה וכי טענותיו של המערער באשר לנסיבות התאונה סתמיות והיה עליו לצרף ראיותיו.

המערער ערער על החלטת בית משפט קמא במסגרת עפת **23706-06-21** ובפסק הדין שניתן בהליך הערעור ביום 7.7.21 נקבע כי מאישור המסירה שהוצג בבימ"ש קמא עולה כי המערער סרב לקבל את דבר הדואר, ולא ניתן הסבר ממשי לאי התייצבותו. באשר לטענה בדבר אחריותו של המערער לתאונה, נקבע, כי נוכח הטענות שהעלה המערער, ומשב"כ המשיבה בבית משפט קמא ציין כי **"עולות תהיות רבות ולא ניתן לקבל גרסתו (של המערער) ללא חקירה**

נגדית", יש מקום לקבלת הערעור, ולאפשר למערער להציג טענותיו בבימ"ש קמא ולהיחקר על התצהיר אותו צרף לבקשתו, וכי "לאחר מכן יחליט בימ"ש קמא אם עולות נסיבות שבגינן יש מקום להורות על ביטול פסק הדין ושמיעת מכלול הראיות".

בדיון המהותי שנערך בבית המשפט קמא ביום 18.10.22 (למעלה משנה לאחר מתן פסק הדין בהליך הערעור), נחקר המערער באשר לנסיבות התאונה, והוצג תרשים שערך לגבי התרחשותה.

המערער מסר בעדותו כי נסע מכיוון מזרח למערב, ועצר אחרי מחסום, וכאשר ביקש להסתובב חזרה לכיוון מערב, "לעשות פרסה", פגע בו הרכב המעורב "שנסע מכיוון מזרח למערב", **"בין שתי הדלתות. בצד ימין"**. המערער אישר כי בעת ש"הניע את הרכב", **"ראיתי את הרכב מרחוק בנתיב הנגדי. עשיתי פרסה. הוא מה עשה? הוא עקף רכב שנסע לפניו ופגע בי"**. עוד טען כי הרכב המעורב נסע **"מהר מהר"**.

המערער טען בנוסף, כי אין ביכולתו לאתר את צילומי התאונה ואף אינו מצליח ליצור קשר עם עדת הראיה.

בהחלטה שניתנה לאחר מתן העדות, דחה בית משפט קמא פעם נוספת את הבקשה לביטול פסק הדין.

נקבע כי מדברי המערער וכן מהשרטוט אותו ערך עולה כי התאונה התרחשה בעת שהמערער **"ביצע את פניית הפרסה בעודו מבחין ברכב המעורב מתקדם בנתיב הנגדי"**. בנסיבות אלה, נקבע כי המערער לא פעל כנדרש על פי תקנה 44(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, לפיה **"לא יפנה נוהג את רכבו כדי להסתובב ולנסוע בכיוון הנגדי (להלן - פניית פרסה), אלא בנסיבות שאין בהן הפרעה לתנועה או סיכון לעוברי דרך"**, וכי בנסיבות אלה, נוכח כך שרכבו של המערער ניצב **"בעת האימפקט...במרכז הכביש ולרוחבו. בין אם נמצא המעורב בנסיעה רגילה ישר, בין אם נמצא לאחר השלמת עקיפה, כפי המשורטט בשרטוטו של (המערער) אין ספק כי תמרונו טרם הושלם"**.

עוד עמד בית המשפט על כך שהמערער לא נתן כל הסבר לאי הבאת הצילומים והעדת העדה, חרף הנאמר בתצהיר, אולם ציין כי לא היה ממילא בהבאת העדה כדי לסייע למערער, נוכח כך שהעיד כי הבחין ברכב המגיע מנגד **"והיה עליו להימנע מיציאה לפניית פרסה, עד לשלב שיכול להבטיח השלמת התמרון ללא יצירת חסימה בנתיב הנגדי"**.

ב"כ המערער, עו"ד אסדי, שלא ייצג את המערער בדיון בפניי, טען בהודעת הערעור, כי יש להורות פעם נוספת על ביטול פסק הדין שניתן, שכן בית משפט קמא הוא שניהל את חקירת המערער, וכלל לא עיין בחומר הראיות בתיק המשטרתי. עוד נטען כי בניגוד לקביעת בית משפט קמא, המערער לא הבחין ברכב המעורב בעת שביצע את פניית הפרסה אלא רק לאחר מכן. **"ולא ייתכן כי המערער ראה את הרכב המעורב בטרם הפניה כשהוא הצהיר במפורש בפני בית המשפט...כי הרכב המעורב עקף רכב אחר והוא אשר גרם לתאונה"**. לחלופין נטען, כי יש להקל בעונשו של המערער, נוכח רשלנותו התורמת של נהג הרכב שפגע ברכבו של המערער, ולהטיל עליו את עונש המינימום של 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה בגין העבירה בה הורשע, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות.

בדין בפני לא התייצב המערער חרף כך שניתנה החלטה ביום 3.1.23 בה נדחתה בקשתו שלא להתייצב לדיון בשל נסיבות רפואיות, שהתרשמתי כי אינן דחופות. די בכך כדי להביא לדחיית הערעור.

ב"כ המערער דהיום, עו"ד גולן, שהחליף את עורך הדין אסדי, הודיע לאחר שמיעת דברי בית המשפט במהלך הדיון, כי אינו עומד עוד על הערעור כנגד הכרעת הדין, וכי הוא מתמקד רק בשאלת העונש, כשעתירתו היא להפחתת משך הפסילה.

לא ראיתי מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

כפי שציינה בדיון ב"כ המשיבה, עו"ד בת אל גססה, לחובת המערער 34 הרשעות תעבורה קודמות, ביניהן בגין גרימת תאונת דרכים שהסבה נזק, בשל נהיגה בקלות ראש וחציית קו הפרדה רצוף, עליה נדון ביום 2.1.2019 על ידי בית משפט לתעבורה בחיפה לעונש פסילה בפועל למשך 3 חדשים, פסילה מותנית וקנס.

נמצא אפוא, שחודשים ספורים לאחר מתן גזר הדין, חזר המערער לביצוע עבירה דומה של נהיגה בקלות ראש, שאף תוצאתה תאונה שגרמה לחבלות ולנזק. העונש שהוטל על המערער, מביא לידי ביטוי את נסיבות העבירה, שאך בנס לא הסתיימו בפגיעות חמורות יותר נוכח הפגיעה בשלושה כלי רכב, כאשר המערער לא המתין כי הכביש יהיה פנוי בטרם החל את פנית הפרסה, על אף שהבחין כאמור, כי בנתיב הנסיעה הנגדי נעים שני כלי רכב. אציין בנוסף, כי המערער לא קיבל אחריות לגרימת התאונה, על אף שבדיעבד, לא עלתה על ידו כל טענת ההגנה ממשית, והטענה כי הרכב המעורב נסע במהירות מופרזת לא הוכחה, וכל מקום אין לזקוף לחובת הנהג המעורב רשלנות תורמת שיש בה כדי להשפיע על מידת עונשו של המערער.

נוכח האמור נדחה הערעור.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה עד יום 11.1.23 בשעה 12:00, בבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.